

Alfa és Omega, avagy a kezdet és a vég a 8. osztályban

Több, mint kétezer évvel ezelőtt, az ókori Római Birodalomban élőknek volt egy Janus nevű istenük. Janust kétarcúnak is nevezték, aki arcának egyik felével a múltba, másikkal a jövőbe tekint. Az ő emlékét őrzi évkezdő hónapunk a január. Hiszen elbúcsúztattuk, hálát adtunk az elmúlt esztendőért és reményekkel, tervekkel tekintünk az új évbe.

Valahogy így tudnám megfogalmazni azt a kettős érzést, amit a címben is írtam. A végzős osztály, akinek egyik szeme sír, másik nevet, hiszen megkezdjük az utolsó félévet a csomádi általános iskolában és izgatottan készülünk a középiskolai felvételire. A januári évkezdés nagy izgalommal kezdődött. Ezt az izgalmat az okozta, hogy január 22-én írta az osztály az országos központi írásbeli felvételit. Hosszú felkészülés előzte meg ezt az írásbeli megmérettetést, gyerekek és kollégák sok időt és energiát fektettek bele, hogy mindenki megfelelően tudjon teljesíteni. Ennek öröme és az előttünk álló néhány hónapra egy gyerekepezsgős koccintással indítottuk az új és egyben utolsó közös felévünket.

Január 27-én a Lázár Ervin Program (LEP) keretén belül, lehetőséget kaptunk a Budapesti Bábszínházban a Helló, Heraklész c. előadás megtekintésére. Az előadás nem bábokkal történt,

hanem színészek által fantasztikusan érdekes, látványos, interaktív módon bemutatott produkciója varázsolta el a nézőközönséget. A színjáték során egy időutazáson vehettünk részt. Eme röpké két óra alatt egy ókori Görögországban élő család életén keresztül láthattuk, hogyan és mi módon kerültek kapcsolatba az egyszerű földi halandók a görög istenekkel. A történet Heraklész, avagy Herkules ikertestvérének elbeszélése alapján rajzolódott ki, Herkules mellé szegődtünk és végigkövettük, izgultuk a 12 próbából álló megmérettetést, melynek során Herkules halhatatlanságát elnyerte. Az ókori görög történetet egy teljesen modern környezetbe helyezték, modern technikai eszközökkel, teljesen maivá, életszerűvé, könnyen érthetővé téve a kamasz gyerekek számára.

Néhány gondolat a gyerekektől, amely bizonyítja, hogy milyen jól érezték magukat:

„Sokkal rosszabbra számítottam, nagyon jó volt. Nem volt unalmas a történet és a díszletek is nagyon tetszettek. Örülök, hogy elmentem.”

„Kreatívan voltak megoldva az állatok. Nekem nagyon tetszett a darab, mert modernesítve volt, ezért sokkal érthetőbb volt a mondanivalója.”

„Jó volt, elég hosszú volt, de ez nem mondható hátránynak. Nem voltak erőltetett poénok és a színészek is nagyon jók voltak.”

„Tetszett az előadás, mert szeretem a mitológiát.”

A műsor megkezdése előtt és a szünetben lehetőségünk volt bejárni a Bábszínház kiállítását, amelyben megismerhettük a bábkészítés technikáját, bábfajtákat, különböző mesék bábjait. Megtudhattuk, hogy igen sokféle bábtípus létezik: feketeszínház, kesztyűbáb, pálcás báb, marionett, árnyjáték, maszkos játék, bunraku, tárgyjáték. Ezek többsége ismert, a bunraku volt újdonság számunkra, amely egy ősi Japánból származó játék. Ma asztali bábjátéknak is nevezzük, melynek során akár embernagyságú bábut is képes mozgatni három bábszínész a bábu háta mögött állva. A főmozgató a bábu fejét és jobb kezét mozgatja. Az egyik segéd a bal kéz, a másik segéd a lábak mozgatásáért felelős. Egy másik érdekessége a kiállításnak, ahol lépésről lépésre bemutatták, hogyan készülnek a különböző technikai elemek, jelmezek, tervezéstől a kivitelezésig. A kiállítás mellett nagyon sok vidám percet és örömet okozott a gyerekeknek, hogy az előtérben kialakított üzenőfalra krétával rajzokat, üzeneteket írhattak.

Lajtosné Dudok Mária, 8. osztályos osztályfőnök

